

השקפה צעירה

עלון מספר

מבית קהילת "חזון הדור הצעיר" (ע"ד)

יום שישי
 ה' שבט ה'תשע"ו (15.1.16)

הצטרפו אלינו!

תוכניות חינוכיות לילדים ונוער • גמ"ח "רק בשמחות" - השאלת ציוד לשמחות ולבית האבל • גמ"ח "לבריאות" השאלת ציוד רפואי וסיעודי • מרכז להפצת ערכי היהדות • חלוקת מצרכי מזון • ערבי תרבות • בית מדרש יוצר לדתיים ולחילוניים • מרכז התנדבות קהילתי • מרכז הדרכה • חוגי ילדים

מה בפנים?

"מה תתפלל אלי, משה אין זה זמן להתפלל, דבר אל בני ישראל יסעו", ואז, נחשון בן עמינדב יקפוץ למים, וזוהי הגאולה אותה הזכרנו לפני התפילה, שאסור להפסיק בינה לש"ע. ומכאן אנו למדים שהתפילה לא באה לפני הגאולה אלא אחרי הגאולה. ולכאורה תמוהה, הרי אם אדם בצרה, עליו להתפלל, ולא אחרי שיצא מן הצרה, שאז עליו לקרוא הלל, או לברך הגומל? אלא שכאן יסוד צפון של התפילה. שהתפילה כוחה בגודל האמונה. אומר ר' נחמן דברים ידועים: "כל מקום שאתה רואה צרה או מצוקה, או שלא התפללו עליה, או שלא התפללו עליה מספיק". אם כן מדוע אנחנו בצרה? כי מראש לא הכרנו בגודל הנס שעשה עמנו הקב"ה ברגע הקודם, ולכן אומר הקב"ה למשה, אין זה הזמן להתפלל עכשיו, כי הכל תלוי בגודל האמונה, כמו שעשה נחשון בן עמינדב. וזה היעקרון של סמיכת הגאולה לתפילה. כי סמיכה מלשון להשען, כמו שהיהודי המקריב קורבן נשען/סומך על ראש הקרבן ומוודה, ובכך הוא נשען על הוידוי כדי לקבל כפרה. וגם הרב סומך את תלמידו, כמו אומרו "אפשר להשען עליו בידיעותיו יש תמיכה". וכך גם כשסומכים גאולה לתפילה, כמו אומרים שכת התפילה באמונה שהקב"ה גאל את ישראל בקורעו את ים סוף בעבורם, שיש ביכולתו לשדד את כל כוחות הבריאה לטובת היהודי, ומעצם ועוצם האמונה, יוצאת הגאולה החדשה שעליה מתפלל היהודי.

ולכאורה קשה בתפילה של שבת, כי הרי אין בשבת תחינה ובקשה, כמו שאנחנו אומרים "שבת היא מלזעוק". אלא מטרת התפילה בשבת הוא הודאה לקב"ה. ואכן מתפילת שבת אנחנו לומדים את המסר שאמר הקב"ה למשה. כי לכאורה אפשר לשאול, מנין לו למשה שעכשיו לא זמן להתפלל? מדוע ציסה הקב"ה שיבין משה עקרון זה? כי אותו מקרה של קריעת ים סוף קרה לאחר שבת ראשונה של עם ישראל כבני חורין, שהיתה שבת חוה"מ פסח. ושם כבר למדו היהודים שגם כשאין בקשה ותחינה, יש הודאה על העבר וההווה, וגם שם יש לסמוך גאולה לתפילה, ז"א, עכשיו גאולה, בקריעת ים סוף, ואחר כך עוד יהיה זמן להתפלל על כך לאורך כל הדורות של עם היהודי, שמזכירים יום יום "גאל ישראל" על אותו ארוע.

וכך גם אנחנו, כבר דורות רבים שאומרים לנו רבותינו שהגיע כבר זמן הגאולה השלמה מגלות החל הזה, ובתפילתנו אנחנו כמו מפסיקים בין גאולה לתפילה, כי אין אנחנו סומכים גאולה לתפילה, ז"א להשען באמונה שלמה על הקב"ה שיגאל אותנו מיידית, כל כך מהר, גאולה השם כהרף אין, שאין זמן להתפלל, רק דבר אל בני ישראל ויסעו, בב"א.

מסיני בא... הרב פרופ' חביב יצחק

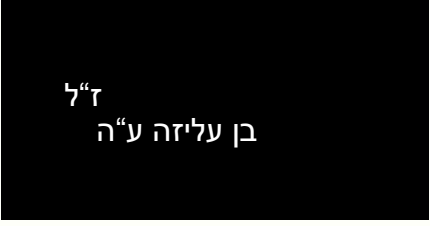
"יהי בחצי הלילה וד' הכה כל בכור בארץ מצרים". והענין שאמר הכתוב "וישמע אברם כי נשבה אחיו... ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו ויכסם וירדפם עד חובה אשר משמאל דמשק".

ומשמעו שאברם קיבל מהבורא יכולת להביס את אויביו במשך לילה שלם. וכשלהם בארבעת המלכים השתמש רק בחצי הלילה הראשון, כמו שאומר הכתוב "ויחלק עליהם לילה". ואז, כל מכת בכורות מצרים היא בכח שבריר שניה שהוא בחצי הלילה. וכל יתר הלילה, מצפה לאותו ארוע מכונן שהנביאים דברו בו, מלחמת גוג ומגוג בו יראו שוב ניסים בארץ כפי שהיה בעת יציאת מצרים, ויותר. וזה מה שהאיראנים מכוונים שיפול עלינו, וכמו כל כך פעמים בעבר, הכורה בור ומרחיבו יפול בשחת טרפו, "ברקים הרסניים". אך, גם לנו מסורת על נשק יום הדין הזה, אלא שלכל ידוע שלנו יש כזה נשק, ולהם רק רצון.

ואנחנו בבתי הכנסת, ענינינו בתפילה ולא טקטיקה צבאית, ולכן חשוב לנצל רגעים הטוריים אלו לחזק את האמונה ואת עבודת השם ממפגש הארועים, ולהזכיר לעצמינו שהכל תלוי בתפילה של היהודי, הטוב והפחות, ושכח התפילה תלוי באמונה שהכל ממנו יתברך, ושהתפילה מתחילה מיד אחרי שהיהודי מזכיר לעצמו ומצהיר "גואל ישראל".

מנהג המרוקאים להתפלל ערבית בימים מסויימים בשנה, כגון מוצאי שבת הגדול, עם ברכה נוספת אחרי "שומר את עמו ישראל" ולפני "ד' שפתי תפתח". ולכאורה, גם שומר עמו ישראל הוא אינו במקומו, שהרי מצוה לסמוך גאולה לתפילה, ואם כן הברכה של שומר עמו ישראל היא הפסק בין גאולה לתפילה. ומסביר מר"ן ר. ע. יוסף זצ"ל, שברכת "שומר עמו ישראל" משה תיקן לעם ישראל במצרים. שכשנודע לבכורי ישראל שעתידין בכורות מצרים למות בליל פסח, צמו בכורות ישראל בערב פסח, מהפחד שלא יבחין המשחית. כך גם בערב, לא יכלו בני ישראל להירדם מהפחד שימותו אף הם במכת בכורות, וכדי להרגיע אותם ולחזק את אמונתם שלא יפגעו, כתב להם משה תפילה קצרה להוסיף לפני השינה, שאומרת: "השכיבנו אבינו לשלום, והעמידנו מלכנו, לחיים טובים ולשלום...". ואם כן, מסכם ר"ע יוסף, אין כאן הפסק בין גאולה לתפילה, כי ברכה זו היא חלק מהגאולה עצמה. וכך גם אנחנו, כשאנחנו מוסיפים ברכות, אם האשכנזים, ואם המרוקאים (ההולכים בדרך מורם ורבים, בעל הטורים, שאביו הרא"ש נולד במגנצא, ומשם מנהגי מרוקו שלפעמים חופפים עם האשכנזים), אין אנחנו מפסיקים בין גאולה לתפילה, אלא זוהי מזכרת נוספת לגודל הגאולה.

מדוע בעצם אסור להפסיק בין גאולה לתפילה? הרי הקב"ה בעוד ימים אחדים יאמר למשה

ציאת שבת	כניסת שבת	חצור הגלילית
		בית שאן 16:25

איש את רעהו יעזרו ולאחיו יאמר חזק...

חינוך בחיך ובאהבה
ישראלה אלגלי

נס"ד

קהילת חזון הדור הצעיר

נשמח לארח את אשירותכם!

<p>גמ"ח "לבריאות" השאלת ציוד רפואי / סיעודי</p> <p>כסאות גלגלים, קביים, הליכונים, רולטורים, מקלות הליכה, מיטה סיעודית ועוד...</p>	<p>גמ"ח "רק בשמחות" השאלת ציוד לשמחות ובתי אבל</p> <p>כסאות, שולחנות, גרילנדות, מקררים, סידורים, תהילים, מיחמים, סטנדים, אוהל אבלים ועוד...</p>
--	--

פעילות קהילתית מגוונת

תוכניות לילדים ונוער, מרכז להפצת ערכי היהדות והמסורת, הפעלת סטודנטים ומתנדבים למוען הקהילה, חלוקת מצרכי מזון למועטי יכולת, ערבי תרבות לצעירים ולמבוגרים, הקמת מיזמים קהילתיים, בית מדרש יוצר לדתיים וחילוניים, עזרה לקשישים וגלמודים, מרכז התנדבות קהילתי, מרכז הדרכה, חוגי ילדים ועוד...

סיפור ממשקפיים טובות
אוהד דהן

היינו בחופשה, ויצאנו למרכז השכונתי כדי לקנות מספר פריטים להם הזדקקנו. בעלי המתין לי בחוץ, ולכן עברתי במהירות על תכולת המדפים. החום הפך בלתי נסבל, ולכן הסרתי את הסוודר והנחתי אותו בעגלת הקניות. כשסיימתי, העברתי את המוצרים בקופה, שילמתי, והובלתי את העגלה אל מגרש החניה. כאשר עסקנו בפריקת המוצרים לתא המטען, הרמתי את הסוודר, וגיליתי מתחתיו צנצנת קפה וקופסת שימורי דגים, בסכום של 30 ש"ח בערך. מסתבר, שהסוודר הסתיר אותם, ולכן לא הבחנתי בהם ולא העברתי אותם בקופה. חזרתי לחנות וניגשתי אל הקופאית. הצבעתי לעבר המוצרים שבידי ואמרתי, "אני כל כך מצטערת, מצאתי אותם מתחת לסוודר ולא שילמתי עליהם". כאשר הקישה את מחירי המוצרים, הביטה בי הקופאית וחייכה. "לא הבחנת בשתי הנשים שעמדו מאחוריך, הלא כן, גברתי?". "שתי נשים?". "כן, הן עמדו מאחוריך, הסתודדו וגיחכו. לא ידעתי על מה הן מתלחשות, אבל עכשיו הכול מובן. הן כנראה הבחינו במוצרים שהסתתרו מתחת הסוודר שלך". נשים אלו כנראה כבר יצאו מהחנות, ולא הבחינו שחזרתי לשלם בעבור המוצרים שנשכחו. איני יודעת מיהן, אך הן ודאי בטוחות, שהיו עדות לגניבה שהתבצעה מול עיניהן. הלקח העיקר שאני למדתי מהסיפור הזה הוא שכשמישהי ניגשת אלי ומספרת לי סיפור, גם אם היא אומרת: "ודאי שזה אמיתי, כך ראיתי במו עיני" - אני יודעת ששום דבר לא בטוח.

אני נכנסת למשרד, מתיישבת במשרדון הלא ממש מרהיב שלי, בודקת את יומן הפגישות הממוחשב שלי, אני רואה שהפגישה של שעה 10:00 היא: "דו"ח הערכה תקופתי עם בני". {המנהל שלי}.
בטני מתכווצת, אני רוצה לרוץ הביתה ולקחת חופשת מחלה, אני יודעת בדיוק מה מצפה לי. ביל, הבוס שלי, שוחח עם חבריי לעבודה יום קודם, שאל אותם לגבי "התחומים לשיפור" שלי.
כמובן, הפגישה מאמתת את חשדותיי. ביל הכין רשימה של שמונה נושאים שעליי לשפר בחצי השנה הקרובה. הוא לא מזכיר אף במילה, אפילו אחת מהצלחותיי האחרונות, למרות שעבדתי יותר משבעים שעות בשבוע שעבר כדי להשלים הצעה חשובה.
לאחר פרק זמן שנדמה לי כימים אחדים, אני עוזבת את משרדו במצב רוח ירוד, אני חושבת לעצמי: למה אני נשארת בחברה הזאת בכלל?
בהמשך היום, אני הולכת במסדרון ונתקלת בקרן, אחת המנהלות הבכירות בחברה, עבדנו יחד מעט על ההצעה הגדולה של השבוע שעבר. כשאני עוברת ליד קרן, היא עוצרת לרגע ואומרת: "היי תמי, עשית עבודה נהדרת על החלק הסופי של ההצעה שלנו בשבוע שעבר". אני המומה מזה שהיא בכלל זוכרת את שמי. יותר ממחצית האנשים בקבוצה שלי קוראים לי תמרה, שהוא אפילו לא השם החביב עלי.

הפרגון חשוב לנו מאוד, גם כילדים ובודאי כמבוגרים, הפרגון הוא התמריץ הטוב ביותר לעבודה איכותית, לא לשכוח לפרגן בכל הזדמנות {רק אם זה באמת}. הפרגון מקדם הצלחה והנעה, גם בעידן "הלייקים" חשוב לפרגן.

זיכור

נר ה' נשמת אדם

מרדכי בן מרים ז"ל	◇	מרים בת מורווי ז"ל	◇
מרים בת וואסי ז"ל	◇	רבקה בת פרי ז"ל	◇
עיוש בר איטו ז"ל	◇	דוד בן יהודה ז"ל	◇
ליזי בת מרים ז"ל	◇	רחמים בן יהודה ז"ל	◇
עזיזה איבגי בת סולטנה	◇	מרדכי בן ציפורה ז"ל	◇

הלכה בהרחבה

הרב אֶתִי אהרן

אמר רב חסדא: לעולם יכנס אדם שני פתחים בבית הכנסת. שני פתחים סלקא דעתך? - אלא, אימא: שיעור שני פתחים, ואחר כך יתפלל.

ונחלקו הראשונים בביאור דברי רב חסדא:

שלא יראה עליו כמשאוי. ע"פ זה כתב שאם זהו מקומו הקבוע אינו נראה כמשוי ומותר לו לשבת במקומו אפילו הוא סמוך לפתח.

(פ"ח) הצריך ממש כניסה כשיעור של שני פתחים (80 ס"מ). וביארו טעמו: מפני שלא יוכל אדם לכוון כאשר מולו נמצא רשות הרבים. ממילא כאשר הפתח אינו בצד מזרח או כיוון ישיבתו כבר אין הפתח מפריע לכוונתו. (א"ח כז הוכיח מהרמב"ם שבימיהם פתח בית הכנסת היה במזרח ליד ארון הקודש).

ע"פ ירושלמי שיש צורך להיכנס בשני פתחים שנאמר "לשקד על דלתותי" משמע שתי דלתות (מדרש רבה דברים כי תבא)

פירש שצריך לשהות זמן של שני פתחים כדי שתיישב דעתו. אף על פי שישנה משנה מוכרת (ברכות ה,א) "חסידיה הראשונים היו שוהין שעה אחת ומתפללים" אנחנו שעה לא מסוגלים לפחות נמתין שיעור מועט של כניסת שני פתחים ואין לומר שהפירושים לעיל מחייבים שהייה שעה ולכן לא פירשו כמו הרא"ש (מחצית השקל). כתב שיש לעשות שהייה זו בישיבה שאין יישוב הדעת בעמידה כמו בישיבה. וכן בסוף התפילה יש להמתין מעט בישיבה על מנת שלא יראה עליו כמשאוי (טעמו של רש"י הנ"ל).

וזוהו לשון (צ,כ) "ונכון לחוש לכל הפירושים" ולכן: א. יכנס שיעור שני פתחים. ב. שלא יהיה במקום כזה שיכול להביט בחוץ ותופרע כוונתו וכ"כ החת"ס לגבי חלונות שלא יהיו בגובה העיניים. ג. ישנה מעט לפני שמתחיל תפילתו. ולכן נהגו לעשות כניסה אכסדרא לפני בית הכנסת ובכך כולם נכנסים שני פתחים ואין הפתח לרה"ר ומרויחים את כל טעמי הראשונים.

פתגם חסידי

הרב ישראל ניסן מור יוסף

יש אדם שנמצא ב'מצרים', במצר וגבול, כל חייו: היום הוא כאתמול, והמחר כהיום. ולא עוד, אלא שהשאיפה לשינוי נראית לו כשיגעון. כמה מאירים דברי אדמו"ר הזקן: בלשון רז"ל "בכל דור ודור חייב אדם לראות את עצמו כאילו הוא יצא ממצרים", הוסיף "ובכל יום ויום". (לקוטי שיחות חלק י"ב עמ' 166)

ממטעמי המטבח

יפית כהן

קורט מלח
4 כפות שמן
כוס מים פושרים

חצי קילו קמח
כף שמרים יבשים
2 סוכר ווניל
4 כפות סוכר

1. לשים לבצק אחיד ודביק.

2. מתפיחים את הבצק 2 פעמים:

פעם ראשונה – התפחה מלאה

פעם שניה – מורידים את הנפח של ההתפחה הראשונה ונותנים לבצק שוב לתפוח במשך חצי שעה

3. מרדדים את הבצק לעובי של 1 ס"מ וקורצים עיגולים בקוטר בינוני. בתוך כל עיגול קורצים גם חור קטן (עם פקק של קולה). מעבירים את העיגולים שיצרנו לנייר אפיה.

4. מתפיחים שוב עשרים דקות.

5. מחממים שמן עמוק ומטגנים כל דונאטס בשמן משני הצדדים עד לקבלת גוון זהוב.

6. מפזרים סוכר מעל הדונאטס.

בהצלחה ובתיאבון.

תפילת שחרית (בימים א'-ה')

05:10 - הודו (מניין עובדים)

תפילת שחרית בשבת:

08:00 - קורבנות 10:08 קידוש וכיבוד

הפתגם השבועי

מושב השבוע גרשון האריס

למרות שבשבת אוכלים שתי סעודות "עיקריות" – ליל שישי יום שבת בבוקר/צהריים – בחייבות בקידוש על כוס יין, למעשה עפ"י ההלכה, יש מצווה לאכול שלוש סעודות בשבת, כאשר המקור לחובה זו מן התורה, בפרשה המתעסקת במן:

"וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הו' כִּי שֶׁבֶת לָהּ, לֹא תִמְצָאֶהוּ בַשָּׂדֶה" (שמות טז:כה). היות ומופיעה המילה "היום" שלוש פעמים, חז"ל למדו שיש חובה לאכול שלוש סעודות בכל שבת, כאשר ל"סעודה שלישית" אפיונים מיוחדים, הן עפ"י דין והן על פי הקבלה.

ראשית כל, היות וסעודה זו אכן הסעודה האחרונה ליום שבת, זמנה משעת מנחה ומעלה, כאשר לרוב נוהגים לאוכלה אחרי מנחה קטנה, דהיינו קרוב לשקיעה, אם כי גם אחרי שעת מנחה גדולה מותר לערוכה. לדעת הרמב"ם, ישנה חשיבות לסעודות השבת, בגלל מצוות "עונג שבת", שיש לענג את השבת ולכבדה באמצעות מאכל ומשקה. ובנוסף, נשים חייבות בסעודה שלישית בדיוק כמו גברים, וכמו כל יתר דיני ומצוות שבת. ולמרות שיש מצווה לאכול סעודה שלישית, כולל נטילת ידיים ואכילת לחם, אין כל חובה – ולרוב כך נוהגים – לקדש על כוס יין לפנייה. אולם, יש הנוהגים כן לקדש על יין מפאת הקדושה של הסעודה וכדי לתת לה את החשיבות של שתי הסעודות האחרות.

על פי הקבלה הסעודה השלישית היא חשובה במיוחד, והיא נקראת "זעיר אנפין" - כינוי לספירת תפארת וגם נקראת "רעוא דרעוין" - "רצון הרצונות". סעודה זו נקראת סעודתו של יעקב ובזכותה ניצולים ממלחמת גוג ומגוג. והיות והיא הסעודה "המשלימה" את מצוות שלוש הסעודות של שבת, רבים מכנים אותה "שלוש סעודות".

חידה שבועית

אתר צ'פניה

בזמן הפסקת חשמל הדליקו באחד הבתים שני נרות: נר ראשון, הארוך ב-1 ס"מ מהנר השני, הודלק בשעה 17:30, והנר השני והקצר הודלק בשעה 19:00. בשעה 21:30 היו שני הנרות שווים באורכם. לבסוף, הנר הקצר כבה בשעה 23:00, ואילו הנר הארוך כבה רק בשעה 23:30. מה אורכם של שני הנרות?

A	B	C
2	9	7
4	3	5
6	1	-1
8	6	34
10	5	35

פיתרון לחידה
מהשבוע שעבר

ניתן לראות שטור C שווה ל- $Ax-B-(A+B)$ ולכן התשובה היא 35.

מבט לעומק

הרב מנחם סוכות

וְהָיָה לָךְ לְאוֹת עַל יַדְךָ וּלְזִכְרוֹן בֵּין עַיְנֶיךָ, לְמַעַן תִּהְיֶה תּוֹרַת ה' בְּפִיךָ, כִּי יָבִיךָ חֲזָקָה הוֹצֵאָה ה' מִמִּצְרָיִם:

הפסוק הזה, המזכיר לראשונה את מצוות תפילין, מסביר גם את מטרת המצווה, "למען תהיה תורת ה' בפיך". מה זאת אומרת? על איזו תורה מדובר, הרי התורה לא ניתנה עדיין? מה המשמעות של היות התורה ב"פה"? איך כל זה קשור לקיום מצוות תפילין?

האדם הוא יצור מורכב, מורכב מאוד. ישנם דברים בתוכנו שפשוטים לנו ואנו מודעים אליהם לגמרי וישנם חלקי תודעה שנדיר מאוד שיגיעו למודעות שלנו עצמנו. כולנו יצאנו ממצרים, כולנו יודעים באיזה שהוא מקום כל כך הרבה, האם אנו מודעים לכל הדברים האלו?

עצם המציאות האלוקית והידיעה כי ביכולתנו להשתחרר מכבלי הארציות, טבועים עמוק בהווייתנו. כאן אומרת לנו התורה שזה לא מספיק. אנחנו צריכים שהדברים יגיעו לידי ביטוי, לפה, לתודעה.

הרשב"ם בפירושו לתורה מסביר את המצוות "והיו לאות על ירך": לפי עומק פשוטו, יהיה לך לזכרון תמיד, כאילו כתוב על ירך, כעין "שימני כוחם על לברך". הרשב"ם רואה במילים ציווי עמוק יותר מאשר מעשה מצווה, פעולה גשמית. יש כאן הכוונה להגיע לתודעה עמוקה.

הגמרא במסכת עירובין מביאה את דברי רבי עקיבא שמוצא מקור לכך שבשבת ובמועדים לא מניחים תפילין מהפסוק "והיה לך לאות על ירך", מי שצריכין אות, יצאו אלו, שהן גופן אות. הפירוש הפשוט בדבריו הוא, שמטרת מצוות תפילין היא בכדי שיהיה לנו אות – סימן. ושבת ומועדים מהווים בעצמם אות וסימן לאותה יציאת מצרים.

את דברי רבי עקיבא ניתן לבאר בצורה עמוקה יותר. מטרת מצוות התפילין היא לעורר בנו, בתוך כל אחד מאתנו, את אותו האות הטמון עמוק בתוכנו, את אותה הידיעה, את אותה העדות החקוקה בנשמתנו. הצורך במעשה חיצוני בכדי לעורר את המודעות הזו, הוא רק בימות החול. בשבת ובמועדים, בימים שהם עצמם זכר ליציאת מצרים, אין צורך במשהו חיצוני, "הן גופן אות", גופם של בני ישראל מעידים על הבורא וכדברי הנביא ישעיהו - אַתֶּם עַדִּי, נְאֻם ה'.

וישנה משמעות עמוקה עוד יותר למושג "למען תהיה תורת ה' בפיך". כשאדם מתחבר לאותה העדות החבויה בעצם מהותו, הדברים היוצאים מפיו כבר אינם שלו, אלו דברי ה' ממש. כש"אתם עדיין" זה הוא "נאום ה'" ממש.

ואם, חלילה, הדברים לא נחקקים בתודעתו של האדם. האות לא נחקקת ביד ובלב, על הראש ובמוח. על זה אמרו חז"ל "כל הקורא קריאת שמע בלא תפילין, כאילו מעיד עדות שקר בעצמו". אם אותן הידיעות אינן חקוקות בכל איבר שבך, איזה שקר זה יהיה, אם רק תצטט מילים.

(מבוסס על תורתו של השפת אמת)

ברכה והצלחה לכל בית ישראל ובכללם ל...

אל נא רפא נא לה

ברכה והצלחה

- ◇ אוסנת יסכה בת רבקה
- ◇ יואב בן לאה
- ◇ חנה בת מרים
- ◇ רונן בר עדנה
- ◇ אליה בת סיגל
- ◇ אביגדור בן שרה

- ◇ עדה עטייה
- ◇ נתנאל טלקר
- ◇ חנניה ביטון
- ◇ משה דואב